

בחירות 2022

בין השמאל לימין - למי אפשר להאמין?

הדבר היחיד שנראה לכאורה כמאחד בין מפלגות השמאל והימין הוא הפרק הכלכלי שמלווה בסיסמאות כמו: "הורדת יוקר המחיה" ו-"פתרון מצוקת הדיור" - אבל בתכל'ס, מה שמאחד בין כולם - הוא ההתייחסות לנתניהו

הכלכליות, המדיניות והביטחוניות, זאת למרות שחלק מבחירה הם סוציאליסטים-אופנתיים, כאלה שמדורגים בעשירון העליון ומתהדרים ב"אופנת העבודה" כאשר הם יוצאים איתה לרחוב הפוליטי.

בקטנה

כשאזרח אמריקני או אירופאי מגיע לקלפי, הוא בוחר בפתק אחד ימין פוליטי וכלכלי או שמאל פוליטי וכלכלי. אצלנו, אזרח ישראלי לא יודע באיזה צד של המפה הכלכלית נמצאת המפלגה שהוא בוחר - הוא יכול לבחור ימין פוליטי ולקבל שמאל כלכלי ולהיפך.

באנגליה קיבלנו השבוע תזכורת, עד כמה חשובה המדיניות הכלכלית, זאת לאחר שראשת הממשלה שם סיימה את תפקידה 44 ימים בלבד בתפקיד ורק בגלל מדיניות כלכלית שנכשלה. האם אצלנו היה קורה דבר כזה, ממשלה שנופלת בגלל מדיניות כלכלית? שלא לדבר על זה שראש ממשלה לא היה מתפטר בשום צורה ובשום דרך - בעקבות מדיניות כלכלית כושלת.

אצלנו, מדינה שאין בה אפילו מפלגה אחת שמתאפיינת בעמדות כלכליות ברורות - דבר אחד הוא בטוח - כשהאינפלציה נוסקת ל-5% ריבית שבקרום תגיע ל-3% עם מיתון עולמי שממתין בפתח, עם תקציב ביטחון שבוודאי ישבור שיאים, אנחנו כחברה, עלולים למצוא עצמנו נדחקים לפינה בכל הקשור למדד יוקר המחיה, ואילו הפוליטיקאים - הם ימשיכו בדרכם ולא יעצרו בקופה לסופר - מי שיעצור ויתקע בקופה עם החשבון לתשלום - זה אנחנו - אזרחי המדינה.

אז שיהיה לכולנו בהצלחה במערכת הבחירות החמישית בתוך 3 שנים! ובתקווה שלא ניגרר למערכת בחירות שיטית.

את המחירים בסופר במידה וינצח בבחירות - כי כבר שנים שלליכוד אין מצע כלכלי. יתרה מזאת, מי יהיה שר האוצר של נתניהו, אם וכאשר? בפעם הקודמת כזכור הוא הבטיח לברקת, אבל גמר עם כ"ץ. את מי ימנה היום לתפקיד אם ינצח בבחירות?

גם "יהדות התורה" ו"ש"ס", כמי שמגדירות עצמן "חברתיות", נלחמות לתת שירותים בחינם לקהל הבוחרים שלהם, להגדיל את קצבאות הילדים ואפילו לדרוש מע"מ אפס למוצרי יסוד.

ליברמן שטוען בתוקף שהוא ימין, אבל בימין נחשב ל"שמאלן בזוי", מאז שהעז לצאת נגד נתניהו, דבר שהפך בישראל לחציית גבול חברתי ולהגברת התסיסה שבין השמאל לימין; אבל אי אפשר להתעלם מכך שליברמן הוא היחיד שאפשר לזהות אצלו את ההפרדה הברורה שבין העמדות המדיניות-ביטחוניות הניציות שלו, לבין האג'נדה הימנית-כלכלית הקלאסית, שמאמינה בשוק חופשי, פתיחת היבוא, הרפורמה בחקלאות, והתניית סבסוד מעונות היום - בלצאת לעבוד.

המרכז הישראלי - כמישמש כלכלי

המרכז הישראלי הוא סוג של מישמש כלכלי. ב"יש עתיד" אפשר למצוא את לפיד הקפיטליסט, לצד רם בן ברק, יו"ר הלובי החקלאי, מי שמייצג את השמאל הכלכלי וההתיישבות העובדת. ב"מחנה הממלכתי" בו נמצאים אלון שוסטר הסוציאליסט, לצד זאב אלקין הקפיטליסט - את גדעון סער האידיאולוג הימני, לצד מיכאל ביטון - שבתפקידו כיו"ר ועדת כלכלה קידם אג'נדה של שמאל חברתי.

בשמאל אפשר לציין את מפלגת העבודה כמי שהמיקום שלה על המפה הפוליטית, הולם את עמדותיה

הבידול בין המפלגות בישראל הוא במטבחון המדיני-ביטחוני שם כל אחד יושב במקומו: יש מי שיושב מימין לשולחן, ויש מי שיושב משמאלו כאשר באמצע קו הפרדה שאותו לא חוצים, למרות שמדובר בקו דמיוני שהרי בנושא הביטחוני-מדיני, ההבדלים העיקריים בין שני הצדדים הם אלה שמשמשים למטרות רווח פוליטי בלבד. אבל בכל הנוגע לכלכלה, אין כל בידול. שם כל הפוליטיקאים ללא יוצא מהכלל, בוחרים באותה מנה בתפריט, מנה שבה כולם לוקחים קצת מפה וקצת משם, מוסיפים מעט מילים מתובלות לשיפור הטעם, מערבבים, מבשלים ומגישים לציבור מנה דלה - כאילו הייתה מנת גורמה. לאף מפלגה אין מצע כלכלי ברור, מקסימום מדובר באוסף סיסמאות, בסגנון "אנחנו נוריד את יוקר המחיה" מבלי להסביר איך וכיצד יעשו זאת. אם בישראל היו המפלגות נוהגות כבמדינות מתוקנות אחרות, שם הבחירות נעשות על רקע כלכלי מובהק - הימין שם מאמין בצמצום המעורבות הממשלתית, בשוק חופשי וביזמות, השמאל שם מאמין בשוויוניות על חשבון היזמות ובמדיניות רווחה חברתית הכוללת תמיכה בחלשים - כל זאת מתוך הנחה שתחרות חופשית מדי והעצמת העשירים, תפגע בהם. אם הבחירות אצלנו היו מתנהלים על קו הרקע הכלכלי באופן ברור, יתכן שכולנו היינו נמצאים היום במקום אחר לגמרי, בכל הקשור בהכרעת הבחירות.

איזה שר אוצר היית מעדיפים?

זה שחתך בקצבאות הילדים, או זה שמבטיח לחלק קצבאות למי שמסרבים לעבוד?

אזרחי ישראל מכירים את מתכון הליכוד למיגור החמאס לכאורה, אבל אין להם מושג כיצד נתניהו מתכוון להוריד